VERORDENING (EEG) Nr. 2497/69 VAN DE COMMISSIE
van 12 december 1969
betreffende de toeslagen en kortingen die van toepassing zijn op de suikerbietenprijzen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 1009/67/EEG van de Raad van 18 december 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (1), laatstelijk gewijzigd door Verordening (EEG) nr. 2485/69 (2), en met name op artikel 5, lid 3,

Overwegende dat artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 1009/67/EEG voorschrijft dat de suikerfabrikanten bij aankoop van suikerbieten die bestemd zijn om verwerkt te worden tot suiker binnen het kader van het maximumquotum en welke geschikt zijn om tot suiker te worden verwerkt, verplicht zijn tenminste een minimumprijs te betalen welke wordt aangepast aan de hand van toeslagen of kortingen voor de kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit ;

Overwegende dat de kwaliteit en als gevolg daarvan de waarde van suikerbieten vooral bepaald wordt door hun suikergehalte ;

Overwegende dat, ten einde de waarde vast te stellen van de suikerbieten waarvan de kwaliteit verschilt van de standaardkwaliteit, het opstellen van een schaal van toeslagen en kortingen, uitgedrukt in een percentage van de minimumprijs, het meest geëigende middel is ;

Overwegende dat het dienstig is om aan de betrokkenen, gezien de ervaring welke zij gedurende een zeer lange periode hebben opgedaan, de mogelijkheid te laten in de contracten of in de overeenkomsten van het betrokken bedrijfsleven een definitie ten aanzien van de suikerbieten welke geschikt zijn om tot suiker te worden verwerkt, op te nemen ; dat een gemeenschappelijke schaal vastgesteld kan worden voor de suikerbieten welke in de gehele Gemeenschap als geschikt worden beschouwd voor de verwerking tot suiker ; dat het dienstig is dat aanvullende kortingen vastgesteld worden in die gevallen waarin een dergelijke definitie betrekking heeft op een lager suikergehalte dan het laagste gehalte dat in de gemeenschappelijke schaal voorkomt ; dat het geschikt is om voor de Lid-Staten de mogelijkheid te scheppen deze definitie vast te stellen, indien de contracterende partijen het niet eens worden daarover ;

Overwegende dat onder meer door de aard van het klimaat de industriële waarde van de in Italië geproduceerde suikerbieten sterk afwijkt van die van de in het noorden der Gemeenschap geproduceerde suikerbieten ; dat deze bijzondere omstandigheden reeds vóór het van toepassing worden van de gemeenschappelijke ordening der suikermarkten heeft geleid tot het instellen van een voor deze Lid-Staat bijzondere betalingswijze van de suikerbieten ; dat deze betalingswijze gedurende de verkoopseizoenen voor suiker 1968/1969 en 1969/1970 gehandhaafd kan blijven ; dat evenwel met ingang van het verkoopseizoen voor suiker 1970/1971 de gemeenschappelijke betalingswijze van suikerbieten ook in Italië moet worden toegepast ; dat het evenwel toch gerechtvaardigd is om in dit gemeenschappelijke systeem met het reeds vermelde verschil in industriële waarde rekening te houden ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. De in artikel 5, lid 1, van Verordening nr. 1009/67/EEG bedoelde minimumprijs wordt per 1/10 procent saccharosegehalte

a) vermeerderd met ten minste :

— 0,9 % voor gehaltes hoger dan 16,0 % en lager dan of gelijk aan 18,0 %,

— 0,7 % voor gehaltes hoger dan 18,0 % en lager dan of gelijk aan 19,0 %,

— 0,5 % voor gehaltes hoger dan 19,0 % en lager dan of gelijk aan 20,0 % ;

b) verminderd met ten hoogste :

— 0,9 % voor gehaltes lager dan 16,0 % en hoger dan of gelijk aan 15,5 %,

— 1,0 % voor gehaltes lager dan 15,5 % en hoger dan of gelijk aan 14,5 %.

Voor suikerbieten met saccharosegehaltes hoger dan 20,0 % geldt tenminste de minimumprijs die van toepassing is voor suikerbieten met een gehalte van 20,0 %.

2. De in lid 1, sub a) en sub b), bedoelde percentages waarmee genoemde minimumprijs vermeerderd of verminderd wordt, worden evenwel voor toepassing in Italië met de coëfficiënt 0,75 vermenigvuldigd.

(1) PB nr. 308 van 18. 12. 1967, blz. 1.
(2) PB nr. L 314 van 15. 12. 1969, blz. 6.

Artikel 2

1. De contracten en overeenkomsten van het betrokken bedrijfsleven in de zin van artikel 6 van Verordening nr. 1009/67/EEG kunnen toeslagen hoger en kortingen lager dan de in artikel 1 bedoelde voorschrijven.

De contracten en genoemde overeenkomsten van het betrokken bedrijfsleven kunnen aanvullende toeslagen voorschrijven voor saccharosegehaltes van meer dan 20,0 % en kortingen voor saccharosegehaltes van minder dan 14,5 %.

2. De contracten en in lid 1 bedoelde overeenkomsten kunnen voor suikerbieten met een saccharosegehalte van minder dan 14,5 % een definitie bevatten van suikerbieten welke geschikt zijn om tot suiker te worden verwerkt, indien in de genoemde contracten of overeenkomsten aanvullende kortingen worden vastgesteld voor de saccharosegehaltes lager dan 14,5 % en hoger of gelijk aan het in deze definitie voorziene minimum-saccharosegehalte.

3. Indien de contracten of overeenkomsten niet de in lid 2 bedoelde definitie aangeven, kan de betrokken Lid-Staat deze definitie vaststellen. In dat geval stelt hij terzelfder tijd de in genoemd lid bedoelde aanvullende kortingen vast.

Artikel 3

Deze verordening is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen voor suiker 1970/1971.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Brussel, 12 december 1969.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY